NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul de lege privind regimurile juridice speciale cu caracter excepțional

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul de lege privind regimurile juridice speciale cu caracter excepțional (în continuare – proiectul de lege) a fost elaborat de Ministerul Apărării.

Proiectul stabilește cadrul juridic privind instituirea, prelungirea, modificarea și încetarea stării de asediu și a stării de război, atribuțiile autorităților publice, mecanismele de conducere și coordonare, măsurile speciale aplicabile, drepturile și obligațiile persoanelor fizice și juridice, garanțiile privind drepturile și libertățile fundamentale, apărarea teritorială și rezistența națională, particularitățile înfăptuirii justiției și ale executării silite, cooperarea internațională, asistența externă și răspunderea juridică.

Elaborarea proiectului răspunde necesității adaptării legislației la evoluțiile mediului de securitate și la cadrul normativ și instituțional adoptat în ultimii ani în domeniul securității naționale, apărării și managementului situațiilor de criză, cu menținerea controlului democratic, a continuității funcționării statului și a garanțiilor statului de drept.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Elaborarea proiectului de lege este determinată de necesitatea corelării și dezvoltării cadrului normativ și de politici în domeniul securității și apărării naționale, în special cu:

– prevederile Legii nr. 249/2025 privind securitatea națională a Republicii Moldova și ale decretelor Președintelui Republicii Moldova nr. 428/2025 privind constituirea Consiliului Național de Securitate și nr. 562/2026 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Securitate, care configurează rolul Consiliului Național de Securitate în sistemul actual de coordonare strategică;

– prevederile Legii nr. 230/2025 pentru modificarea unor acte normative (aspecte privind sistemul național de apărare), inclusiv cele referitoare la agresiunea armată, forțele destinate apărării naționale, Comandamentul Suprem al Forțelor Armate și Statul Major al Apărării;

– prevederile Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză. Potrivit art. 1 alin. (2) din această lege, prevederile sale nu se aplică situațiilor de criză care pot conduce la declararea stării de asediu sau a stării de război, ceea ce impune existența unui cadru juridic special, coerent și distinct pentru aceste regimuri;

– prevederile Legii nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, în partea ce ține de identificarea, prevenirea și contracararea amenințărilor la adresa securității statului și de cooperarea instituțională în condițiile stării de asediu sau ale stării de război;

– Strategia națională de apărare a Republicii Moldova pentru anii 2024–2034, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 319/2024, care stabilește necesitatea

clarificării nivelurilor de conducere ale sistemului național de apărare, a responsabilităților componentelor acestuia și a dezvoltării conceptului de rezistență națională;

– Strategia militară a Republicii Moldova pentru anii 2025–2035, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 653/2025, care prevede dezvoltarea cadrului normativ și instituțional în domeniul apărării și al rezistenței naționale.

La elaborarea proiectului au fost avute în vedere, de asemenea, constatările și recomandările formulate în Raportul de evaluare ex-post de impact a Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, în măsura în care acestea sunt relevante pentru reglementarea stării de asediu și a stării de război.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Necesitatea elaborării proiectului este determinată de evoluția mediului de securitate, de modificarea cadrului instituțional și normativ în domeniul securității și apărării naționale, precum și de necesitatea asigurării unui mecanism juridic coerent pentru funcționarea statului în condițiile stării de asediu sau ale stării de război.

Cadrul existent este reglementat în principal de Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război. După adoptarea Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză și a altor acte normative din domeniul securității și apărării, reglementarea stării de asediu și a stării de război necesită o restructurare conceptuală și instituțională.

Principalele probleme identificate vizează:

– delimitarea clară a stării de asediu și a stării de război de situațiile de criză gestionate potrivit Legii nr. 248/2025;

– definirea coerentă a temeiurilor pentru instituirea stării de asediu și a stării de război și detalierea actelor de agresiune armată;

– stabilirea unei proceduri clare pentru instituire, prelungire, modificare, trecerea de la o stare la alta și încetarea acestor regimuri;

– reglementarea reacției imediate a statului în cazul unei agresiuni armate și a raporturilor dintre Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern și autoritățile din sistemul național de apărare;

– stabilirea conținutului minim al actelor de instituire, inclusiv a autorităților responsabile, măsurilor speciale și, după caz, a abilitărilor temporare pentru adoptarea unor decizii prin derogare de la prevederile actelor normative, în limitele stabilite de lege și de actul de instituire;

– consolidarea garanțiilor privind legalitatea, necesitatea, proporționalitatea și caracterul temporar al restrângerilor exercițiului unor drepturi și libertăți;

– asigurarea continuității exercitării autorității publice, a serviciilor esențiale, a justiției și a executării silite;

– delimitarea rolurilor Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului, Consiliului Național de Securitate, Comandamentului Suprem al Forțelor Armate, Ministerului Apărării și Statului Major al Apărării;

– corelarea mecanismelor de management al situațiilor de criză cu sistemul de conducere și coordonare aplicabil stării de asediu sau stării de război;

– dezvoltarea cadrului juridic privind apărarea teritorială, consiliile teritoriale de apărare, formațiunile de apărare teritorială și rezistența națională;

– stabilirea obligațiilor persoanelor fizice și juridice în domeniul mobilizării, rechizițiilor, protecției civile și executării sarcinilor de apărare;

– reglementarea cooperării internaționale, asistenței externe și a participării voluntare a cetățenilor străini și a apatrizilor la apărarea națională;

– instituirea unor dispoziții finale și tranzitorii care să permită corelarea cadrului normativ și a documentelor de planificare cu noua lege.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul propune adoptarea unei legi noi privind regimurile juridice speciale cu caracter excepțional și abrogarea Legii nr. 212/2004. Soluția este justificată de amploarea modificărilor conceptuale, instituționale și procedurale, precum și de necesitatea corelării cu Legea nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză și cu cadrul actual al securității și apărării naționale.

În forma actuală, proiectul cuprinde 60 de articole, grupate în 10 capitole.

I. Capitolul I – DISPOZIȚII GENERALE (art. 1–5)

Articolele 1 și 2 stabilesc obiectul, scopul și domeniul de aplicare al legii. Reglementarea vizează întreg teritoriul Republicii Moldova, iar măsurile specifice se aplică în limitele teritoriale și temporale stabilite prin actele de instituire sau prelungire. Proiectul delimitează expres starea de asediu și starea de război de situațiile de criză care se gestionează potrivit Legii nr. 248/2025 și altor acte normative aplicabile.

Articolul 3 definește noțiunile esențiale: regimurile juridice speciale cu caracter excepțional; starea de asediu, starea de război, iminența agresiunii armate, notificarea prealabilă de război, măsurile speciale și serviciile esențiale. Articolul 4 stabilește cadrul normativ aplicabil și regula interpretării stricte a normelor care permit măsuri speciale și restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

Articolul 5 consacră principiile legalității, necesității și proporționalității, caracterului excepțional și temporar, controlului democratic, unității de acțiune, continuității autorității publice, protecției populației, respectării dreptului internațional umanitar, cooperării internaționale, adaptării măsurilor la evoluția situației și continuității aplicării legislației. În același timp, proiectul permite, în condițiile legii și ale actului de instituire, abilitarea expresă a autorităților publice competente pentru adoptarea unor decizii temporare prin derogare de la prevederile actelor normative.

II. Capitolul II – INSTITUIREA ȘI ÎNCETAREA STĂRII DE ASEDIU SAU DE RĂZBOI (art. 6–14)

Articolul 6 diferențiază circumstanțele care pot justifica instituirea stării de asediu de cele care fundamentează starea de război. Pentru starea de asediu sunt prevăzute iminența unei agresiuni armate și alte acțiuni ori amenințări grave cu componentă militară identificabilă, cu aplicarea principiului subsidiarității față de mecanismele de management al situațiilor de criză. Pentru starea de război sunt prevăzute agresiunea armată, declararea războiului sau notificarea prealabilă a operațiunilor militare.

Articolul 7 reglementează reacția constituțională în cazul unei agresiuni armate, inclusiv declararea stării de război prin decretul Președintelui Republicii Moldova,

contrasemnarea de către Prim-ministru, informarea și convocarea Parlamentului, precum și notificarea Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite cu privire la măsurile întreprinse în exercitarea dreptului la autoapărare.

Articolul 8 stabilește procedura generală de instituire prin hotărâre a Parlamentului, conținutul propunerii, obligația autorităților competente de a prezenta informații și evaluări și termenul de examinare. Sunt reglementate, de asemenea, notificările internaționale privind derogările de la obligațiile asumate în materia drepturilor omului.

Articolul 9 stabilește conținutul obligatoriu al actelor de instituire. Acestea vor indica temeiurile și circumstanțele, teritoriul, data și ora, durata, măsurile speciale, eventualele restrângeri ale exercițiului unor drepturi și libertăți, autoritățile responsabile, măsurile privind continuitatea funcționării statului, mobilizarea și justiția. Totodată, actul poate abilita expres autoritățile publice competente să adopte deciziile necesare pentru aplicarea măsurilor impuse de starea instituită, inclusiv prin derogare de la prevederile actelor normative, în condițiile stabilite de lege.

Articolele 10–14 reglementează durata și prelungirea stării de asediu, durata și încetarea stării de război, trecerea de la o stare la alta, încetarea stării de asediu și efectele juridice ale actelor și măsurilor. Regula generală este continuitatea aplicării actelor normative, cu posibilitatea unor derogări temporare dispuse în cadrul legal special și cu protejarea drepturilor dobândite și a obligațiilor născute în mod legal.

III. Capitolul III – FUNCȚIONAREA STATULUI, DREPTURILE ȘI GARANȚIILE APLICĂRII (art. 15–21)

Capitolul consacră continuitatea exercitării autorității publice și a funcționării statului, regulile privind alegerile și referendumurile, informarea publică și accesul la informații.

Articolul 18 instituie garanții detaliate pentru restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți: legalitate, necesitate, proporționalitate, caracter temporar, nediscriminare, menținerea accesului la justiție și a dreptului la apărare, control judecătoresc și constituțional, cooperarea cu Avocatul Poporului și raportarea periodică a Guvernului către Parlament.

Articolul 19 reglementează protecția persoanelor afectate și repararea prejudiciilor. Articolul 20 stabilește obligațiile persoanelor fizice, inclusiv ale rezerviștilor și ale cetățenilor aflați în străinătate care sunt supuși obligațiilor de mobilizare și cărora le-a fost comunicată obligația de prezentare. Articolul 21 reglementează obligațiile persoanelor juridice privind comenzile de stat, mobilizarea, rechizițiile, cooperarea cu autoritățile și suportarea cheltuielilor care le revin potrivit legii, planurilor și sarcinilor de mobilizare.

IV. Capitolul IV – SISTEMUL DE CONDUCERE ȘI ATRIBUȚIILE AUTORITĂȚILOR PUBLICE (art. 22–49)

Articolul 22 stabilește sistemul de conducere și coordonare, format din Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern, Consiliul Național de Securitate, Comandamentul Suprem al Forțelor Armate, Ministerul Apărării, Statul Major al Apărării, autoritățile administrației publice centrale și locale și consiliile teritoriale de apărare.

Proiectul urmărește delimitarea nivelurilor de conducere: Parlamentul exercită atribuțiile constituționale și controlul parlamentar; Președintele Republicii Moldova exercită, în calitate de Comandant Suprem al Forțelor Armate, atribuțiile constituționale și legale în domeniul apărării; Consiliul Național de Securitate asigură coordonarea strategică interinstituțională; Comandamentul Suprem al Forțelor Armate realizează conducerea strategică politico-militară în limitele stabilite de lege; Statul Major al Apărării asigură conducerea militară, planificarea și conducerea operațională a forțelor trecute sub conducerea sa.

Articolele 23–28 reglementează atribuțiile Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Consiliului Național de Securitate, Comandamentului Suprem al Forțelor Armate și Guvernului, precum și corelarea cu sistemul de management al situațiilor de criză.

Articolele 29–31 reglementează atribuțiile Ministerului Apărării și ale Statului Major al Apărării și statutul forțelor destinate apărării naționale. Articolele 32–47 stabilesc atribuțiile autorităților și structurilor din domeniile afacerilor interne, informațiilor și securității, protecției demnitarilor, finanțelor, anticorupției, administrației penitenciare, securității cibernetice, comunicațiilor guvernamentale și altor domenii implicate în aplicarea regimului. Articolele 48 și 49 stabilesc atribuțiile generale ale autorităților administrației publice centrale și locale.

V. Capitolul V – APĂRAREA TERITORIALĂ ȘI REZISTENȚA NAȚIONALĂ (art. 50–53)

Articolele 50 și 51 reglementează consiliile teritoriale de apărare și apărarea teritorială, inclusiv constituirea, componența, atribuțiile și raporturile de cooperare cu autoritățile și forțele competente.

Articolele 52 și 53 reglementează organizarea și planificarea rezistenței naționale. Proiectul diferențiază coordonarea strategică interinstituțională de conducerea componentei de apărare și de planificarea și conducerea militară a acțiunilor, iar Planul național al rezistenței naționale se elaborează de Ministerul Apărării în cooperare cu autoritățile competente și se aprobă în condițiile stabilite de proiect.

VI. Capitolul VI – REGIMUL MĂSURILOR SPECIALE (art. 54)

Articolul 54 stabilește regimul general, categoriile și condițiile de aplicare a măsurilor speciale. Acestea pot viza apărarea și mobilizarea, infrastructurile critice, continuitatea autorității publice și a serviciilor esențiale, sistemul financiar și economic, ordinea publică, protecția populației, circulația persoanelor și bunurilor, comunicațiile și securitatea cibernetică, rechizițiile, accesul la bunuri și servicii de strictă necesitate, raporturile de muncă, justiția și executarea silită. Pentru starea de război sunt prevăzute, suplimentar, măsuri în raport cu statul agresor și, după caz, cu entitățile asociate acestuia.

VII. Capitolul VII – ÎNFĂPTUIREA JUSTIȚIEI ȘI EXECUTAREA SILITĂ (art. 55)

Articolul 55 consacră principiul continuității activității instanțelor judecătorești, procuraturii, organelor de urmărire penală și executorilor judecătorești. Constituirea instanțelor extraordinare este interzisă. Sunt prevăzute mecanisme organizatorice pentru situațiile în care funcționarea normală a instanțelor sau a procuraturii este

afectată, precum și reguli de prioritate pentru cauzele și executările care implică drepturi fundamentale ori interese sociale importante. Suspendarea sau amânarea se realizează numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, atunci când continuarea procedurii este împiedicată obiectiv.

VIII. Capitolul VIII – COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ ȘI ASISTENȚA EXTERNĂ (art. 56–58)

Capitolul reglementează cooperarea internațională, solicitarea, primirea și utilizarea asistenței externe, inclusiv asistența în domeniul militar, precum și informarea Parlamentului. Totodată, este reglementată participarea voluntară a cetățenilor străini și a apatrizilor la apărarea națională, cu stabilirea condițiilor generale și a incompatibilităților.

IX. Capitolul IX – RĂSPUNDEREA (art. 59)

Articolul 59 stabilește formele de răspundere pentru încălcarea legii sau a măsurilor dispuse în temeiul acesteia, răspunderea persoanelor cu funcții de răspundere, repararea prejudiciilor și, în cazurile prevăzute de lege, dreptul de regres.

X. Capitolul X – DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII (art. 60)

Articolul 60 reglementează intrarea în vigoare a noii legi, corelarea actelor normative și administrative, actualizarea documentelor de planificare și a procedurilor operaționale, continuitatea temporară a actelor emise în temeiul Legii nr. 212/2004 în măsura în care nu contravin noii legi și abrogarea Legii nr. 212/2004.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul de elaborare a fost analizată opțiunea modificării și completării Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

Opțiunea nu a fost reținută, deoarece cadrul actual necesită nu doar modificări punctuale, ci o restructurare substanțială a temeiurilor, procedurilor, sistemului de conducere, atribuțiilor autorităților, garanțiilor privind drepturile fundamentale, apărării teritoriale, rezistenței naționale și măsurilor speciale. Totodată, Legea nr. 248/2025 instituie un cadru distinct pentru managementul situațiilor de criză și exclude din sfera sa situațiile care pot conduce la declararea stării de asediu sau a stării de război.

Adoptarea unei legi noi permite o sistematizare clară și accesibilă a materiei, asigură corelarea cu arhitectura actuală a securității și apărării naționale și evită menținerea unui act normativ fragmentat prin intervenții succesive.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul de lege nu prevede crearea unor noi autorități sau instituții publice, însă detaliază și, după caz, reconfigurează temporar atribuțiile și raporturile de coordonare ale autorităților existente pe durata stării de asediu sau a stării de război.

Implementarea proiectului va presupune actualizarea actelor interne, documentelor de planificare, planurilor de continuitate, procedurilor de cooperare și mecanismelor operaționale ale autorităților implicate. Un impact instituțional important îl constituie delimitarea rolurilor dintre Consiliul Național de Securitate, Comandamentul Suprem al Forțelor Armate și Statul Major al Apărării, precum și corelarea mecanismelor prevăzute de Legea nr. 248/2025.

Autoritățile administrației publice centrale și locale vor avea obligații suplimentare privind mobilizarea, continuitatea serviciilor esențiale, protecția populației, apărarea teritorială, rezistența națională, utilizarea resurselor și raportarea, exclusiv în condițiile și pe durata regimului instituit.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Proiectul nu generează cheltuieli suplimentare distincte asupra bugetului public național în timp de pace, măsurile de pregătire fiind realizate în limitele alocațiilor prevăzute anual în bugetele autorităților competente și în programele curente privind pregătirea de mobilizare.

În cazul instituirii stării de asediu sau a stării de război, impactul financiar nu poate fi estimat anticipat cu exactitate, întrucât acesta va depinde de natura, amploarea, durata și evoluția situației, precum și de măsurile și necesitățile concrete existente la acel moment. Cheltuielile aferente vor fi determinate și cuantificate în funcție de circumstanțele efective și vor fi acoperite potrivit mecanismelor bugetare și financiare aplicabile, inclusiv în baza bugetelor aprobate pentru perioada respectivă.

Cheltuielile aferente pregătirii pentru stările de asediu și de război se planifică și se reflectă în programele curente anuale aferente pregătirii de mobilizare.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

În condiții obișnuite, proiectul nu instituie un regim economic special permanent pentru sectorul privat. În cazul instituirii stării de asediu sau a stării de război, persoanele juridice și operatorii economici pot fi supuși unor obligații și măsuri temporare prevăzute de proiect și de legislația conexă.

Acestea pot include executarea cu prioritate a comenzilor de stat și a sarcinilor de mobilizare, înmânarea ordinelor de chemare angajaților, predarea bunurilor planificate pentru rechiziționare, cooperarea cu autoritățile publice și militare, adaptarea regimului de muncă pentru entitățile implicate în asigurarea resurselor pentru apărare și aplicarea unor măsuri temporare privind circulația bunurilor, activitatea economică, infrastructurile critice și serviciile esențiale.

Efectele asupra sectorului privat vor depinde de măsurile efectiv instituite și vor fi aplicate în condițiile și limitele prevăzute de lege, cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității.

4.4. Impactul social

Impactul social al proiectului se manifestă în principal în cazul instituirii stării de asediu sau a stării de război, prin aplicarea măsurilor speciale și a obligațiilor stabilite pentru persoanele fizice.

Aceste măsuri pot privi circulația și accesul în zone cu regim special, evacuarea și adăpostirea, executarea ordinelor de chemare și a ordinelor privind bunurile rechiziționabile, obligațiile rezerviștilor și, pentru cetățenii aflați în străinătate care sunt supuși obligațiilor de mobilizare și au primit ordin de chemare ori le-a fost comunicată obligația de prezentare, întreprinderea măsurilor necesare pentru revenirea în țară.

Proiectul instituie concomitent garanții pentru restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți: legalitate, necesitate, proporționalitate, limitare temporală și teritorială, nediscriminare, acces la justiție și control judecătoresc. Persoanele afectate beneficiază, în condițiile legii, de protecție, asistență și repararea prejudiciilor, iar

persoanele aflate în situații de vulnerabilitate beneficiază de măsuri de protecție adaptate.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Aplicarea proiectului poate presupune prelucrarea și schimbul de date cu caracter personal de către autoritățile competente, în special în contextul mobilizării, evidenței persoanelor supuse obligațiilor militare, evacuării populației, gestionării fluxurilor de persoane, aplicării măsurilor de ordine și securitate publică și cooperării interinstituționale.

Prelucrarea datelor urmează a fi realizată în limitele competențelor stabilite de lege, cu respectarea cadrului normativ privind protecția datelor cu caracter personal, a cerințelor de securitate și a regimului informațiilor cu accesibilitate limitată.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul se aplică fără discriminare, iar art. 18 consacră expres obligația ca restrângerile și măsurile aplicate să nu aibă caracter discriminatoriu și să respecte criteriile protejate de Constituție și de lege.

Proiectul nu instituie tratamente diferențiate pe criteriu de sex sau gen în afara celor care pot rezulta din legislația specială aplicabilă anumitor obligații de apărare sau mobilizare. Totodată, sunt prevăzute măsuri de protecție adaptate pentru persoanele aflate în situații de vulnerabilitate, inclusiv pentru femeile gravide.

4.5. Impactul asupra mediului

Proiectul de lege nu are impact direct asupra mediului, întrucât reglementează cadrul juridic privind instituirea și aplicarea regimului stării de asediu și al stării de război. Eventualele efecte asupra mediului pot apărea indirect în contextul implementării unor măsuri concrete și vor fi gestionate potrivit legislației de mediu aplicabile.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul contribuie la consolidarea cadrului normativ național în domeniul securității și apărării prin instituirea unui regim juridic unitar și actualizat pentru starea de asediu și starea de război.

Reglementarea delimitează situațiile de criză gestionate potrivit Legii nr. 248/2025 de regimurile juridice speciale care presupun amenințări cu componentă militară și corelează procedurile de instituire și încetare cu arhitectura actuală a securității și apărării naționale.

Un impact instituțional important îl constituie clarificarea raporturilor dintre nivelul de coordonare strategică interinstituțională, conducerea strategică politico-militară și conducerea militară operațională, precum și dezvoltarea cadrului juridic al apărării teritoriale și rezistenței naționale.

Proiectul consolidează, de asemenea, garanțiile privind drepturile și libertățile fundamentale și corelarea cu obligațiile internaționale ale Republicii Moldova în materia autoapărării, dreptului internațional umanitar și protecției drepturilor omului.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Nu este aplicabil.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Nu este aplicabil.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În vederea respectării prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și ale Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, anunțul privind inițierea elaborării proiectului a fost plasat pe pagina oficială web a Ministerului Apărării (https://www.army.md/ro/anunturile-privind-initierea-elaborarii-proiectului de-decizie) secțiunea – Transparența decizională și pe platforma particip.gov.md (https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-privind-regimul-starii de-asediu-si-al-starii-de-razboi/16592).

În etapa de definitivare, proiectul a fost transmis pentru coordonare prealabilă Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică a Parlamentului și Aparatului Președintelui Republicii Moldova, având în vedere caracterul complex al reglementării și incidența acesteia asupra atribuțiilor constituționale și legale ale Parlamentului și Președintelui Republicii Moldova, precum și asupra mecanismelor de conducere și coordonare din sistemul național de apărare.

Proiectul va fi supus procedurilor de avizare și consultare prevăzute de legislație, cu participarea autorităților și instituțiilor ale căror competențe sunt vizate de noile reglementări. Propunerile și recomandările recepționate vor fi examinate și reflectate în sinteza la proiect.

7. Concluziile expertizelor

Conform prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, proiectul de lege urmează a fi supus expertizei juridice și expertizei anticorupție în ordinea stabilită de legislație.

Concluziile expertizelor vor fi examinate la definitivarea proiectului, iar modificările acceptate vor fi reflectate în sinteza obiecțiilor și propunerilor.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Adoptarea proiectului va determina abrogarea Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război și integrarea reglementărilor privind starea de asediu.

Pentru punerea în aplicare a legii, din timp de pace urmează a fi aprobate sau, după caz, actualizate actele normative subordonate legii privind:

– componența-cadru, modul de constituire și funcționare a consiliilor teritoriale de apărare;

– organizarea apărării teritoriale, inclusiv constituirea, pregătirea, încadrarea și modul de funcționare a formațiunilor de apărare teritorială;

– Planul național al rezistenței naționale;

– condițiile și procedura de selectare, verificare, înrolare, evidență și încetare a participării voluntare a cetățenilor străini și a apatrizilor la apărarea națională;

Pe durata stării de asediu sau a stării de război, Guvernul va adopta, în funcție de evoluția situației și de necesitățile concrete, hotărârile și dispozițiile necesare aplicării măsurilor prevăzute de lege, inclusiv cele privind mobilizarea și trecerea economiei la regimul de activitate pentru timp de război, utilizarea resurselor, protecția și evacuarea

populației, rechizițiile și prestările de servicii în interes public, continuitatea funcțiilor și serviciilor publice, organizarea activității persoanelor juridice a căror activitate este nemijlocit legată de asigurarea resurselor necesare pentru apărare, pentru care poate fi stabilit un regim special de muncă. Concomitent, se va examina necesitatea operării modificărilor în cadrul legislativ conex.
9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ
Implementarea legii va fi asigurată de către autoritățile publice cărora proiectul le atribuie competențe în domeniul apărării naționale, securității statului, ordinii și securității publice, protecției populației, mobilizării, managementului situațiilor de criză și administrației publice locale. Ministerul Apărării, în cooperare cu autoritățile competente, va asigura actualizarea documentelor de planificare a apărării și mobilizării, a procedurilor privind conducerea și întrebuințarea forțelor destinate apărării naționale, precum și a documentelor privind apărarea teritorială și rezistența națională.

Secretar de stat **Ghenadie COJOCARU**